

قانون ثبت نشان جغرافیایی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱

اصطلاحات به کار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشند :

الف - نشانه جغرافیایی نشانه‌ای است که مبدأ کالایی را به قلمرو، منطقه یا ناحیه‌ای از کشور منتسب می‌سازد، مشروط بر این که کیفیت و مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات کالا اساساً قابل انتساب به مبدأ جغرافیایی آن باشد.

ب - کالا، یعنی هرگونه محصول طبیعی و کشاورزی و یا فرآورده‌های آن یا صنایع دستی و یا تولیدات صنعتی.

ج - کنوانسیون پاریس، یعنی مصوبه مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۱۸۸۳ میلادی) اتحادیه عمومی بین‌المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی و تغییرات بعدی آن که به تصویب جمهوری اسلامی ایران رسیده است.

د - تولیدکننده یعنی هر شخصی که به تولید و فرآوری محصولات کشاورزی دامی و غذایی یا ساخت و تولید ابزار صنعتی و مصنوعات دستی اشتغال دارد یا از مواد طبیعی به منظور تولید بهره‌بردار می‌کند یا در تجارت محصولات مذکور فعالیت می‌کند.

فصل دوم - حمایت از نشانه‌های جغرافیایی

ماده ۲

هر شخص یا هر گروه ذی‌نفع می‌تواند در خصوص نشانه‌های جغرافیایی به منظور جلوگیری از اعمال زیر یا مطالبه ضرر و زیان ناشی از آنها در دادگاه اقامه دعوی نماید:

الف - معرفی و انتساب غیرواقعی و گمراه‌کننده مبدأ جغرافیایی کالا.

ب - هرگونه استفاده از نشانه‌های جغرافیایی که مطابق ماده (۱۰ مکرر) کنوانسیون پاریس مصداق رقابت نامشروع باشد.

ماده ۳

الف - نشانه جغرافیایی اعم از این که ثبت شده یا نشده باشد اگر دارای شرایط بند (الف) ماده (۱) باشد، مورد حمایت قرار می‌گیرد و در دعوی موضوع این قانون، هرگاه نشانه‌ای به ثبت رسیده باشد، موجد این اماره قانونی است که نشانه ثبت شده، با تعریف بند (الف) ماده (۱) انطباق دارد.

ب - نشانه جغرافیایی مطابق با تعریف بند (الف) ماده (۱) در مقابل نشانه جغرافیایی که مبدأ کالاهای آن به درستی قید شده است ولی به طور نادرست به عموم اعلام شود که مبدأ آنها محل دیگری است، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

ماده ۴

نشانه‌های جغرافیایی هم نام اگر واقعی و منطبق با موازین بند (الف) ماده (۱) باشند با رعایت بند (ب) ماده (۳) به طور مساوی مورد حمایت قرار می‌گیرند.

سازمان ثبت اسناد و املاک برای گمراه‌نشدن مصرف‌کنندگان و تضمین رفتار برابر و منصفانه با تولیدکنندگان مربوط، شرایطی را تعیین خواهد کرد که برطبق آنها نشانه‌های هم‌نام از یکدیگر ممتاز گردند.

ماده ۵

نشانه‌های جغرافیایی زیر مورد حمایت نیستند:

الف - نشانه‌هایی که با تعریف بند (الف) ماده (۱) منطبق نباشند.

ب - نشانه‌هایی که برخلاف موازین شرعی، اخلاق حسنه و یا نظم عمومی باشند.

ج - نشانه‌هایی که در کشور مبدأ خود حمایت نمی‌شوند یا حمایت از آنها متوقف شده است یا متروک گردیده‌اند، در چارچوب معاهداتی که کشور ایران به آنها ملحق شده است.

ماده ۶

هرشخصي که مرتکب اعمال مندرج در ماده (۲) شود علاوه بر جبران خسارت به جزاي نقدي از ده ميليون (۱۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ريال تا پنجاه ميليون (۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ريال يا حبس تعزيري از نود و يك روز تا شش ماه و يا هر دو مجازات محکوم خواهد شد. تبصره - در صورت لزوم، دادگاه مي تواند به درخواست مدعي خصوصي دستور موقت مناسب صادر کند.

فصل سوم - ثبت نشانه هاي جغرافيايي

ماده ۷

اظهارنامه ثبت نشانه جغرافيايي، توسط اشخاص زير به سازمان ثبت اسناد و املاك کشور تسليم مي شود:

الف - هر شخص حقيقي يا حقوقي و همچنين گروههائي از اين اشخاص که در مکان جغرافيايي مندرج در اظهارنامه به توليد کالاي مذکور در آن مشغولند.
ب - هر مرجع صلاحيتدار در امر توليد، توزيع و سياستگذاري کالاي مورد ثبت.

ماده ۸

موارد زير بايد در اظهارنامه قيد شود:

الف - نام، نشاني، تابعيت و سمت قانوني تسليم کننده.
ب - نشانه جغرافيايي که ثبت آن درخواست شده است.
ج - مکاني که نشانه جغرافيايي به آن مربوط است.
د - کالائي که نشانه جغرافيايي به آن مربوط است.
هـ - کيفيت، مرغوبيت، شهرت و ساير خصوصيات کالائي که نشانه جغرافيايي براي آن به کار مي رود.
تبصره - هزینه هاي ثبت اظهارنامه از متقاضي ثبت دريافت خواهد شد.

ماده ۹

نحوه و مراحل ثبت اظهارنامه به قرار زير است:

الف - سازمان ثبت اسناد و املاك کشور اظهارنامه را از نظر مطابقت با بند (ب) ماده (۵) و مواد (۷) و (۸) اين قانون و آئين نامه اجرائي آن بررسي کرده، در صورت داراي بودن شرايط، آن را آگهي مي کند.
ب - در صورت عدم رعايت شرايط مقرر در بند (الف) ذي نفع يا مقام صلاحيتدار مي تواند برطبق آئين نامه اجرائي اين قانون، اعتراض خود را نسبت به تقاضي ثبت نشانه جغرافيايي به سازمان ثبت اسناد و املاك کشور تسليم نمايد.
ج - سازمان ثبت اسناد و املاك کشور نسخه اي از اعتراضيه را به متقاضي ثبت ابلاغ مي کند. متقاضي مکلف است ظرف مهلت مقرر به آن پاسخ دهد، عدم ارسال پاسخ از سوي متقاضي در موعده مقرر به منزله انصراف از تقاضي ثبت است.
د - هرگاه متقاضي متقابلاً پاسخي ارسال دارد، سازمان ثبت اسناد و املاك کشور نسخه اي از آن را در اختيار معترض قرار مي دهد و پس از بررسي نظرات طرفين، در مورد وارد بودن يا نبودن اعتراض تصميم مي گيرد.
هـ - هرگاه سازمان ثبت اسناد و املاك کشور تشخيص دهد که شرايط مندرج در بند (الف) اين ماده رعايت شده و به تقاضي ثبت نيز اعتراض نشده يا اعتراض رد گرديده، نشانه جغرافيايي را ثبت کرده و آگهي لازم را در اين خصوص منتشر مي کند و گواهينامه ثبت را به نام متقاضي ثبت صادر خواهد کرد.

ماده ۱۰

توليدکنندگان در صورت تحقق شرايط زير مجازند از نشانه هاي جغرافيايي ثبت شده استفاده کنند:

الف - کالا داراي کيفيت، مرغوبيت، شهرت و ساير خصوصيات مذکور در گواهينامه ثبت مربوطه باشد.
ب - محل فعاليت توليدکننده منطقه جغرافيايي مذکور در گواهينامه ثبت باشد.

ماده ۱۱

هر ذي نفع يا مقام صلاحيتدار مي تواند موارد زير را از دادگاه بخواهد:

الف - ابطال ثبت نشانه جغرافيايي که شرايط مقرر در ماده (۵) در مورد آن رعايت نشده است.
ب - اصلاح ثبت نشانه، به اين علت که نشانه موجود در گواهينامه ثبت با نشانه مورد نظر مطابقت

ندارد و یا این که کیفیت، مرغوبیت، شهرت و یا سایر خصوصیات کالائی که نشانه مبدأ جغرافیائی برای آن استفاده می‌شود، در گواهینامه مربوط ذکر نشده یا ناقص است.
در هر دعوی که برطبق این ماده اقامه می‌شود، دادخواست ابطال یا اصلاح به (مالک نشانه) یا قائم‌مقام قانونی او ابلاغ می‌شود و به هزینه خواهان از طریق آگهی در روزنامه رسمی و یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم اشخاص ذی‌نفع می‌رسد.

ماده ۱۲

سازمان ثبت اسناد می‌تواند در صورت وجود اشتباهات شکلی با اطلاع ذی‌نفع پس از بررسی دلائل و مدارک مستند نسبت به تصحیح اشتباه تصمیم‌گیری و اقدام کند.
تبصره - چنانچه رفع اشتباه مستلزم تغییر در ثبت نشان باشد این امر تابع مقررات مواد (۷)، (۸)، (۹) و بند (ب) ماده (۵) این قانون خواهد بود.

ماده ۱۳

رسیدگی به اختلافاتی که به موجب این قانون و آئین‌نامه اجرائی آن باید به دادگاه ارجاع شود در صلاحیت دادگاه عمومی و انقلاب تهران می‌باشد.

ماده ۱۴

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، از ثبت هر علامت تجارتي برای کالایی که به‌طور غیرواقعی منسوب به مبدأ جغرافیایی شده است یا موجب گمراهی عموم نسبت به مبدأ اصلی کالا می‌گردد خودداری می‌نماید. هر ذی‌نفع می‌تواند ابطال ثبت اینگونه علامت‌های تجارتي را از دادگاه بخواهد.

ماده ۱۵

استثنائات مربوط به استفاده کننده قبلی:

الف - این قانون مانع از استفاده مستمر یا مشابه از نشانه جغرافیائی برای کالا و خدمات متعلق به کشور دیگر توسط اتباع یا اشخاص مقیم ایران که از آن نشانه جغرافیائی به صورت مستمر برای همان کالاها یا خدمات به مدت حداقل ده سال قبل از تصویب این قانون با حسن نیت استفاده کرده‌اند، نخواهد بود.

ب - هرگاه علامت تجارتي در ایران با حسن نیت تقاضا یا ثبت شده باشد و یا حقوق مربوط به علامت تجارتي از طریق استفاده با حسن نیت تحصیل شده باشد چنانچه موارد مذکور قبل از تاریخ اجرای این قانون یا قبل از حمایت از مبدأ جغرافیائی در کشور مبدأ باشد، این قانون به قابلیت ثبت یا اعتبار ثبت علامت تجارتي، یا حق استفاده از علامت تجارتي براساس این که این علامت تجارتي عین یا مشابه نشانه جغرافیائی است، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ج - این قانون در مورد نشانه جغرافیائی متعلق به کشور دیگری برای نوعی کالاها یا خدمات که عین واژه متداول در زبان رایج در ایران به‌عنوان نامی متداول برای آن کالاها و خدمات باشد قابل اعمال نخواهد بود.

د - درخواست مقرر در فصل دوم این قانون، علیه استفاده یا ثبت علامت تجارتي، باید ظرف مدت پنج سال پس از این که استفاده سوء از نشان مورد حمایت برای عموم در ایران معلوم شد یا پنج سال پس از تاریخ ثبت علامت تجارتي در ایران، تسلیم گردد مشروط بر این که علامت تجارتي ثبت شده تا آن تاریخ منتشر شده و تاریخ مذکور زودتر از تاریخی باشد که استفاده سوء برای عموم در ایران معلوم شده است و همچنین مشروط بر این که نشانه جغرافیائی با سوء نیت استفاده یا ثبت نشده باشد.
ه - این قانون به هیچ وجه به حقوق اشخاص در خصوص استفاده از نام خود یا نام سلف خود در تجارت لطمه‌ای نخواهد زد به استثناء مواردی که نام مذکور به طریقی استفاده شود که سبب گمراهی عموم گردد.

ماده ۱۶

آیین‌نامه اجرایی این قانون شامل موارد و تعرفه هزینه‌های مربوط به اظهارنامه‌های ثبت نشانه‌های مبدأ جغرافیایی ظرف شش ماه از تاریخ تصویب بارعایت مفاد این قانون و کنوانسیون‌های مربوط که دولت ایران به آنها ملحق شده توسط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد. موارد تعرفه‌های مذکور هر سه سال یکبار قابل تجدیدنظر است.